[redacted] **Krajský úřad Libereckého kraje**
odbor územního plánování a stavebního řádu

Obdrží do vlastních rukou :

- ČEZ Distribuce, a.s, Teplická 874/8, 405 02 Děčín
  k rukám zástupce: ENPROSPOL, s.r.o., Resslova 357/9, P.O.Box 105
  405 02 Děčín
- [redacted]
  k rukám zástupce: advokát [redacted]
- ČR - Pozemkový fond ČR, U Nisy 745/6a, 460 01 Liberec

ČÍSLO JEDNACÍ	OPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL	LIBEREC
OÚPSŘ 326/2012 – 333	Mgr. Pavel Sláma / 689 pavel.slama@kulk-lbc.cz	24.ledna 2013

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004, správní řád v platném znění (dále jen správní řád), přezkoumal na podkladě odvolání [redacted] (účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu); odvolání podal jeho právní zástupce advokát [redacted] písemností ze dne 26.10.2012, rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odbor stavební úřad, č.j.: SURR/7130/134926/11-ka CJ MML 137194/12 ze dne 9.10.2012 a rozhodl takto:

1) Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se **rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, ze dne 9.10.2012, č.j.: SURR/7130/134976/11-Ka (CJ MML 137194/12),**

mění

takto:

a) Ve výroku rozhodnutí ze dne 9.10.2012, v části I. tohoto výroku se text, který zní: „ **č. 1082-262/2010** “ nahrazuje textem, který zní: „ **č. 1802-262/2010** “.

b) Ve výroku rozhodnutí ze dne 9.10.2012 se v posledním řádku první strany (část III. výroku) vypouští text, který zní: „ …**na základě pravomocného stavebního povolení** … “.

2) Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se **rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, ze dne 9.10.2012, č.j.: SURR/7130/134976/11-Ka (CJ MML 137194/12)** v částech nedotčených výrokem č. 1) tohoto rozhodnutí o odvolání

potvrzuje,

kdy tímto rozhodnutím ze dne 9.10.2012, č.j.: SURR/7130/134976/11-Ka (CJ MML 137194/12) k žádosti právnické osoby ČEZ Distribuce, a.s., IČ 24729035, Teplická 874/8, 405 02 Děčín:

I) Bylo provedeno vyvlastnění práv majetkové povahy v podobě zatížení pozemků zřízením věcného břemene na dobu neurčitou k tíži jejich vlastníka (vyvlastňovaného – osoby povinné z věcného břemene) v rozsahu uvedeném v rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 9.10.2012 a to na p.p.č. [redacted] (orná) a [redacted] (trvalý travní porost) obě v k.ú. [redacted]
Rozsah věcného břemene byl konkretizován geometrickým plánem č. 1802-262/2010 s tím, že vyvlastňovaným je fyzická osoba: [redacted]

Obsahem věcného břemene jsou práva osoby oprávněné z věcného břemene (osoby v jejíž prospěch bylo věcné břemeno zřízeno) – ČEZ Distribuce, a.s., IČ 24729035, Děčín, jež spočívají v oprávnění užívat pozemky p.č. [redacted] a [redacted] oba v k.ú. [redacted], čímž se rozumí oprávnění provést stavbu (energetické dílo), provozovat stavbu, udržovat a opravovat vedení veřejné energetické sítě na pozemcích p.č. [redacted] a [redacted] oba v k.ú. [redacted] (v rozsahu konkretizovaném geometrickým plánem č. 1802-262/2010).

II) Byla stanovena výše náhrady ve prospěch vyvlastňovaného ve výši: 9 610,- Kč a uložena povinnost (včetně jejich podmínek) zaplatit náhradu ve prospěch vyvlastňovaného subjektu, kdy osobou povinnou je: ČEZ Distribuce, a.s., IČ 24729035, Teplická 874/8, 405 02 Děčín.

III) Bylo stanoveno, že věcné břemeno zatěžující p.p.č. [redacted] a [redacted], obě v k.ú. [redacted] se zřizuje ve prospěch právnické osoby: ČEZ Distribuce, a.s., IČ 24729035, Teplická 874/8, 405 02 Děčín.

IV) Byly stanoveny další podmínky spojené s provedením vyvlastnění dle zák.č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (dále jen zákon o vyvlastnění). Jde např. o podmínky ohledně zahájení činnosti na pozemcích, k jejichž tíži bylo zřízeno věcné břemeno v souladu s účelem vyvlastnění ve stanovené lhůtě.

Toto vyvlastnění bylo provedeno za účelem provedení stavby: „PZ Doubí – Galvanoplast, ks VN, pv VN, RVN“, která byla umístěna územním rozhodnutím Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, č.j.: SUUR/7120/160808/09-Ka (CJ MML 031898/10) ze dne 17.2.2010, které je v právní moci ode dne 31.3.2010. V případě p.p.č. [redacted] a [redacted] obě v k.ú. [redacted] se má jednat o nahrazení jednoduchého vedení el. energie VN 35 kV na dvojité vedení el. energie VN 35 kV.

V) Bylo rozhodnuto, že vyvlastnění provedené rozhodnutím ze dne 9.10.2012 nemá žádný vliv na předkupní a zástavní právo ČR – Pozemkového fondu ČR k p.p.č. [redacted]

Odůvodnění :

Magistrát města Liberec, odbor stavební úřad (dále jen vyvlastňovací úřad), rozhodnutím ze dne 9.10.2012 rozhodl o vyvlastnění vlastnických práv [redacted] ve prospěch právnické osoby ČEZ Distribuce, a.s. Jde o nemovitosti, které se nacházejí v k.ú. [redacted] a mají být zatíženy věcným břemenem ve prospěch právnické osoby ČEZ Distribuce, a.s., Děčín.

Proti tonuto rozhodnutí podal [redacted] zastoupený advokátem [redacted] (dále jen odvolatel) odvolání písemností ze dne 26.10.2012. Odvolatel uvedl, že nesouhlasí se zřízením věcného břemene, ani se stanovenou výší náhrady. Odvolatel dále uvedl, že vyvlastňovatel neakceptoval nabídku dohody, kdy odvolatel navrhoval výměnu pozemků, jež měly být zatíženy věcným břemenem za jiné anebo ve formě osvobození odvolatele od poplatku za zřizování odběrných míst odvolatelem ve vztahu k nemovitostem, které jsou ve vlastnictví odvolatele. Vyvlastňovatel (ČEZ a.s.) s tím nesouhlasil a trval na náhradě ve výši ocenění stanovené znaleckým posudkem.

V další části odvolání odvolatel vyslovil nesouhlas s tím, že věcné břemeno bylo stanoveno pouze v rozsahu průmětu krajních vodičů dvojitého nadzemního vedení el. energie, kdy odvolatel dále požaduje, aby do rozsahu vyvlastnění bylo zahrnuto i ochranné pásmo. V této souvislosti dále odvolatel upozornil na nezohlednění vlastního obsahu věcného břemene, jež v sobě podle odvolatele zahrnuje možnost osoby oprávněné z věcného břemen kdykoliv vstoupit na pozemek apod., s čímž nekoresponduje rozsah vymezení věcného břemene, a proto je ocenění tohoto věcného břemene nesprávné.

V závěru odvolání je navrženo zrušení rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 9.10.2012.

Stavební úřad písemností ze dne 7.11. 2012 uvědomil účastníky řízení o podaném odvolání a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě 10 dnů od doručení písemnosti stavebního úřadu. Této možnosti využila právnická osoba ENPROSPOL, s.r.o., (zástupce ČEZ Distribuce,a.s.), která se vyjádřila písemností ze dne 13.11.2012. Z ní vyplývá, že vyvlastňovatel trvá na rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu tak, jak bylo vydáno a to ohledně jak rozsahu vyvlastnění, tak výše stanovené náhrady. Pokud jde o ochranné pásmo zástupce vyvlastňovatele uvedl, že toto pásmo se předpokládanou obnovou venkovního vedení VN nebude měnit. Dále zástupce žadatele vyslovil názor, že ochranné pásmo není věcným břemenem, protože dopadá na kohokoliv (nejenom na vlastníka pozemku), kdo se v něm nachází, kdy v této souvislost upozornil, že se ochranné pásmo nevyznačuje v geometrickém plánu a nezapisuje se do katastru nemovitostí.

Vyvlastňovací úřad nemohl o podaném odvolání rozhodnout, a proto jej písemností ze dne 20.11.2012 spolu se spisem věci předložil odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Dále bylo zjištěno, že odvolání bylo ve smyslu ust. § 83 správního řádu podáno včas. Proto bylo možné o něm rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, jež předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, kdy věcná správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen

Krajský úřad Libereckého kraje
U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: + 420 485 226 452 • fax: + 420 485 226 459
e-mail: oupsr@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508 • DIČ: CZ70891508
Datová schránka: c5kbvkw

v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem na dodržování zákonnosti. K vadám projednávání věci, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Ze spisu byly zjištěny tyto skutečnosti.

Dne 9.8.2011 byla podána žádost o vyvlastnění. Vyvlastňovací úřad písemností ze dne 29,12,2011 oznámil účastníkům vyvlastňovacího řízení zahájení řízení a svolal ústní jednání ve věci podané žádosti. Ústní jednání ve věci samé se konalo dne 9.2.2012 a byl z něho sepsán protokol. Následně probíhala samostatně jednání mezi oběma stranami ohledně možné dohody, kdy dne 30.8.2012 vyvlastňovací úřad obdržel konečné stanovisko odvolatele ze dne 28.8.2012, z něhož vyplynulo, že k dohodě nedošlo. Po provedení vyvlastňovacího řízení, posouzení žádosti, jakož i všech ostatních skutečností vzešlých v průběhu řízení vyvlastňovací úřad dospěl k závěru, že byly splněny zákonem stanovené podmínky pro vydání rozhodnutí, a proto dne 9.10.3012 vydal rozhodnutí o vyvlastnění. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání. Jeho obsah, jakož i další úkony vyvlastňovacího úřadu provedené po doručení odvolání jsou uvedeny v předchozím textu.

Odvolací orgán po posouzení všech skutečností věci dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad při vydání odvoláním napadeného rozhodnutí ze dne 9.10. 2012 postupoval v souladu se zákonem. Proto odvolací orgán rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 9.10. 2012 nezrušil. Odvolací orgán pouze provedl změnu výroku rozhodnutí ze dne 9.10. 2012.

V rámci změny - bod 1) písm. a) výroku tohoto rozhodnutí o odvolání byla opravena zřejmá nesprávnost ve výroku rozhodnutí ze dne 9.10.2012, jeho části I., kdy u vyvlastňovacího úřadu došlo k chybě v uvedení čísla geometrického plánu. Nesprávně bylo uvedeno č. 1082-262/2010 na místo správného č. 1802-262/2010, takto správně je číslo geometrického plánu uvedeno v odůvodnění rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 9.10.2012. Odvolací orgán využil toho, že ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu umožňuje v odvolacím řízení změnit rozhodnutí správního orgánu I. stupně a touto cestou provedl opravu výše uvedené zřejmé nesprávnosti části I. výroku rozhodnutí ze dne 9.10.2012.

V rámci změny - bod 1) písm. b) výroku tohoto rozhodnutí o odvolání byla vypuštěna podmínka o tom, že předmětnou stavbu, pro kterou bylo provedeno vyvlastnění, lze zahájit jen na základě pravomocného stavebního povolení. Jde o to, že dnem 1.1.2013 vstoupil v účinnost zák.č. 350/2012 Sb., kterým byl rozsáhle novelizován stavební zákon (zák.č. 183/2006 Sb., o územním, plánování a stavebním řádu). V rámci zák.č. 350/2012 Sb. bylo výrazně novelizováno i ust. § 103 stavebního zákona. V ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod č. 4 tohoto ustanovení stavebního zákona ve znění účinném od 1.1.2013 byly provedeny změny, v jejichž rámci řadu energetických děl uvedených v tomto ustanovení lze provádět bez stavebního povolení anebo souhlasu s ohlášenou stavbou, tedy jen na základě veřejnoprávního oprávnění podle stavebního zákona založeného pravomocným územním rozhodnutím anebo účinným územním souhlasem, kdy k provedení stavby je samozřejmě nadále nutné i soukromoprávní oprávnění k použití potřebných nemovitostí podle občanskoprávních předpisů. Proto odvolací orgán s ohledem na skutečnost, kdy od 1.1.2013 předmětná stavba v celém rozsahu, nebo jen zčásti již nemusí podléhat vydání stavebního povolení, popř. může podléhat jen ohlášení a pod., vypustil (zrušil) předmětnou formulaci o pravomocném stavebním povolení, aby toto pravidlo neblokovalo stavbu tam, kde znění stavebního zákona od 1.1.2013 nevyžaduje stavební povolení ani souhlas s ohlášenou stavbou.

Odvolací orgán dále uvádí, že za situace, kdy neshledal důvody pro zrušení rozhodnutí ze dne 9.10.2012 ani pro provedení jeho dalších změn, potvrdil výrok rozhodnutí ze dne 9.10.2012 nedotčený výše popsanou změnou.

K věci samé odvolací orgán dále uvádí, že zjistil, že vyvlastňovací úřad rozhodoval na základě podkladů, které byly zpracovány, popř. dokladovány v rozsahu postačujícím k posouzení všech otázek spojených s předmětem řízení o žádosti o provedení vyvlastnění z hledisek daných zákonem. Tyto podklady byly ve smyslu ust. § 50 správního řádu postačující k tomu, aby bylo ze strany jak vyvlastňovacího úřadu, tak odvolacího orgánu konstatováno, že ve vyvlastňovacím řízení byl z hlediska potřeb rozhodování o žádosti zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu.

Odvolací orgán dále dospěl k závěru, že v tomto případě vyvlastňovací úřad při posuzování věci z hledisek daných zákonem o vyvlastnění, popř. i dalšími předpisy posoudil žádost o vydání rozhodnutí o vyvlastnění, doklady a podklady k ní přiložené, jakož i další skutečnosti vzešlé v průběhu řízení, kdy správní uvážení vyvlastňovacího úřadu o věci samé, jakož i o jejích jednotlivých otázkách nevybočilo z mezí a hledisek daných zákonem. V návaznosti na to odvolací orgán dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad správně dospěl k závěru, že v daném případě jsou splněny podmínky pro vyvlastnění, dále že vyvlastňovací úřad správně rozhodl o rozsahu vyvlastnění, jakož i o rozsahu náhrady a způsobu uhrazení (zaplacení) náhrady a dále vyvlastňovací úřad správně stanovil podmínky pro zahájení účelu, pro který bylo vyvlastnění provedeno.

V rámci toho odvolací orgán rovněž dospěl k závěru, že v případě tohoto konkrétního vyvlastnění byl ze strany vyvlastňovacího úřadu splněn i požadavek na proporcionální (přiměřené) rozhodování vyvlastňovacího úřadu ve vztahu ke konkrétním skutkovým a právním okolnostem daného případu, jak to vyplývá ze zásad činnosti správních orgánů daných ust. § 2 – ust. § 8 správního řádu.

Odvolací orgán dále uvádí, že v důsledku výše uvedených skutečností mohlo být rozhodnuto ve věci samé tak, jak rozhodl vyvlastňovací úřad v rozhodnutí ze dne 9.10.2012. K tomu je třeba dále uvést, že obsah podkladů, které měl vyvlastňovací úřad v řízení k dispozici, jakož i průběh samotného řízení korespondují s obsahem výsledného rozhodnutí ze dne 9.10.2012.

Proto odvolací orgán s ohledem na skutečnost, kdy se ztotožnil s rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu, nezrušil jeho rozhodnutí ze dne 9.10. 2012 a ponechal jej v platnosti s dílčími změnami. Ty spočívaly v opravě zřejmé nesprávnosti v čísle geometrického plánu, a dále ve vypuštění podmínky, či spíše předpokladu, že předmětnou stavbu lze zahájit jen na základě pravomocného stavebního povolení, což nemusí, jak je již výše uvedeno, odpovídat aktuálnímu znění stavebního zákona účinného od 1.1.2013 v důsledku jeho novely - zák.č. 350/2012 Sb., který vstoupil v účinnost právě dne 1.1.2013.

K obsahu podaného odvolání lze vedle výše uvedených skutečností dále dodat následující:

V podaném odvolání (písemnost ze dne 20.10.2012) je napadán nedostatečný rozsah vyvlastnění a v návaznosti na to neodpovídající rozsah náhrady za omezení vlastnictví.

Pokud jde o tyto dvě základní problematiky a přístup vyvlastňovacích úřadů k nim, lze uvést, že přístup vyvlastňovacího úřadu I. stupně (Magistrát města Liberec) a dále vyvlastňovacího úřadu II. stupně (krajský úřad - odvolací orgán) vychází z platných právních předpisů. V tomto případě jde

Krajský úřad Libereckého kraje
U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: + 420 485 226 452 • fax: + 420 485 226 459
e-mail: oupsr@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508 • DIČ: CZ70891508
Datová schránka: c5kbvkw

zejména o zákon o vyvlastnění a dále jde o zák.č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích v platném znění (energetický zákon). Dále je třeba uvést, že při rozhodování o těchto otázkách se vychází i z ustálené rozhodovací praxe, viz např. požadavek na to, aby při rozhodování správních orgánů o případech skutkově podobných či shodných nevznikaly neodůvodněné rozdíly (viz ust. § 2 odst. 4 – závěr textu, správního řádu), tedy, aby v rámci rozhodování správních orgánů mimo jiné nedocházelo např. ke svévoli či libovůli v rozhodování a to vůči žádnému z účastníků řízení.

V tomto případě vyvlastňovací úřad stanovil věcné břemeno v rozsahu části pozemku a to jako jejich plochu vyměřenou uvnitř průmětů krajních vodičů elektrického vedení kolmo do pozemku. Odvolací orgán dospěl k jednoznačnému závěru, že tento postup vyvlastňovacího úřadu byl správný a z pohledu příslušných platných předpisů i jediný možný.

Jde o to, že dle ust. § 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění platí, že vyvlastnění lze provést jen v nezbytném rozsahu ve vztahu k účelu vyvlastnění. V návaznosti na ust. § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona, které stanoví, že provozovatel distribuční soustavy může přetínat vodiči pozemky lze dovodit, že věcným břemenem zatěžujícím konkrétní pozemek, či jeho část je v každém případě pouze a jen pozemek, či jeho část pod vodiči vedení a žádná jiná další část pozemku, či pozemek. To vyplývá z právních předpisů a jejich aktuální aplikace a tento náhled se uplatňuje při vyvlastnění pro elektrická vedení distribuční soustavy. Tomu odpovídá ust. § 25 odst. 4 energetického zákona, které ukládá povinnost zřídit věcné břemeno v situaci dle ust. § 25 odst. 3 písm. e) téhož zákona, což je tento případ, a v tomto případě se tím rozumí jen plocha pod vlastními vodiči vedení.

K předchozímu textu je třeba dále zdůraznit, že odvolatel v odvolání poukazuje na možnou potřebu použití dalších ploch – dalších částí jeho pozemků, či celých pozemků ke stavbě. V návaznosti na to má podle odvolatele z toho vyplývat to, že nutnou součástí vymezení plošného rozsahu věcného břemene by měly být i tyto další plochy a tomu odpovídající náhrada.

K tomu odvolací orgán uvádí, že je obecně známo, že ve výstavbě jsou k provádění staveb běžně potřebné i další plochy, než je vlastní plocha, na které má stavba stát. Jde např. o plochy pro příjezd, přístup, manipulační plochy, plochy pro dočasné skladovaní stožárů, plochy zařízení staveniště, odstavné plochy pro vozidla stavby apod., a to v rámci jak vlastního provádění stavby, tak v rámci např. údržby a oprav vedení. Stavební úřad sice v odůvodnění rozhodnutí vyslovil názor, že k provedení stavby na předmětných pozemcích nebude zapotřebí žádná další plocha z těchto pozemků mimo plochu zatíženou věcným břemenem, avšak na to se nelze obecně spoléhat, nehledě ke skutečnosti, že stavební úřad ohledně tohoto názoru neuvedl žádné podklady, na základě kterých dospěl k tomuto závěru.

Proto k této problematice (možnost či nutnost k provedení energetického díla na dalších plochách mimo plochu věcného břemene) obecně odvolací orgán uvádí, že tyto „další" plochy a jejich použití pro stavbu, byť nejsou nebo nemohou být součástí vlastního věcného břemene – trasy vedení el. energie 35 kV, nejsou zákonem opomenuty, ale jsou řešeny jinak, než jak nahlíží odvolatel v odvolání, který se domáhá toho, aby byly zahrnuty do věcného břemene ve vztahu k jeho plošnému rozsahu (výměry) a rovněž i ve vztahu k náhradě za vyvlastnění v podobě zřízení věcného břemene.

Jde o to, že zajištění provádění činností spojených s realizací energetického díla, jeho údržbou a opravou apod., na plochách použitým k těmto činnostem (popřípadě k plochám, které teprve budou

použity), jež přesahují výměru a ohraničení věcného břemene není zákonem řešeno v podobě povinné součásti věcného břemene. K tomu lze dodat, že ani z citovaného ust. § 25 odst. 4 energetického zákona nevyplývá, že by pro tyto činnosti a jim odpovídajícím plochám (mimo pruh pozemku ohraničený krajními vodiči vedení) muselo být zřízeno věcné břemeno.
Zákonem (ust. § 25 odst. 3 písm. f) energetického zákona) je výslovně stanoveno, že provozovatel distribuční soustavy je k těmto činnostem na plochách i mimo vlastní plochu věcného břemene oprávněn bez věcného břemene přímo ze zákona – ust. § 25 odst. 3 písm. f) energetického zákona, což je třeba respektovat.

Pokud jde o problematiku možných dopadů provádění staveb vedení na plochách mimo plochu vlastního věcného břemene, včetně jejich údržby a oprav, lze uvést, že to je koncepčně v energetickém zákoně řešena jinak. Na tyto další dopady pamatuje ust. § 25 odst. 8 a 9 energetického zákona, kdy v rámci toho jde o jednorázové kompenzace za omezení či škodu nebo újmu způsobenou v každém jednotlivém případě (to platí i pro škodu a omezení způsobené na vlastní výměře věcného břemene), které se také každé zvlášť jednotlivě posuzují případ od případu, podle toho, kdy nastanou a ve vztahu k tomu, jaké konkrétní důsledky, popř. následky v konkrétním čase a místě by měly či neměly mít. Takto je nastavená platná právní úprava a tu musí vyvlastňovací úřad I. stupně i odvolací orgán respektovat. Závěrem lze tedy zopakovat, že energetický zákon pamatuje na nutnost použití i jiných ploch, než je vlastní výměra věcného břemene, pro provádění stavby energetického díla, či její údržby anebo opravy a to tak, že za vlastníka pozemku dává souhlas k použití potřebné plochy (pozemku) i mimo vlastní výměru věcného břemene s tím, že speciálně upravuje podmínky pro škody, újmy či jiná omezení, která by z toho vzešla (viz ust. § 25 odst. 8 a 9 energetického zákona).

Další výhradou odvolatele bylo, že by do věcného břemene mělo být zahrnuto i ochranné pásmo el. vedení. K tomu odvolací orgán uvádí, že ust. § 25 odst. 4 energetického zákona nevyžaduje zřízení věcného břemene pro ochranné pásmo, a proto tato problematika nebyla a nemohla být součástí předmětu vyvlastňovacího řízení. Dále je třeba uvést, že dle ust. § 46 odst. 1 energetického zákona platí, že ochranné pásmo vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby. V tomto případě územní rozhodnutí o umístění stavby nabylo právní moci dne 31.3.2010 a tímto dnem ze zákona vzniklo ochranné pásmo. Z tohoto důvodu nebylo nutné a není proto ani opora v zákoně, aby bylo předmětem či součástí předmětu vyvlastňovacího řízení. Jeho případný dopad na rozsah využití pozemků p.č. [redacted] a [redacted] oba v k.ú. [redacted], spočívající v tom, že by způsobilo újmu vlastníkovi pozemku, je řešen opět v ust. § 25 odst. 8 a 9 energetického zákona.

K předchozímu textu odvolací orgán uvádí na vysvětlenou tu poznámku, že vyvlastňovací úřad ve svém výkladu uvedeném v odůvodnění rozhodnutí ze dne 9.10.2012 se opírá o ust. § 24 energetického zákona. Toto ustanovení se však vztahuje k přenosové soustavě vedení el. energie, nikoliv k distribuční soustavě, do které patří stávající jednoduché a bude patřit i nové dvojité vedení el. energie VN 35 kV. Proto se odvolací orgán při svém rozhodování řídil ust. § 25 energetického zákona, které se vztahuje k distribuční soustavě, a vycházel z něho na místo ust. § 24 energetického zákona, ze kterého vycházel vyvlastňovací úřad, kdy je třeba dále uvést, že ust. § 24 a ust. § 25 energetického zákona jsou principielně shodná a v řadě pasáží i textově stejná.

Odvolací orgán dále k věci jako takové dodává, že, jak je již výše uvedeno, přezkoumal rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 9.10.2012 i z hledisek odvoláním neuváděných, kdy v rámci toho šlo o dohlédnutí na zákonnost rozhodnutí ze dne 9.10.2012 (myšleno v obecné rovině), jak to ukládá ust. § 89 odst. 2 správního řádu.

Krajský úřad Libereckého kraje
U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: + 420 485 226 452 • fax: + 420 485 226 459
e-mail: oupsr@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508 • DIČ: CZ70891508
Datová schránka: c5kbvkw

Odvolací orgán pro doplnění uvádí, že v rozhodnutí ze dne 9.10.2012, ani v postupu vyvlastňovacího úřadu, který předcházel jeho vydání, žádná pochybení, pro která by muselo být rozhodnutí ze dne 9.10.2012 zrušeno, neshledal, což je ostatně uvedeno již v předchozím textu.
V případě podmínky pro vyvlastnění spočívající v tom, že vyvlastnění se provádí jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem (ust. § 3 odst. 1 – první věta textu, zákona o vyvlastnění), lze uvést, že pro stavby distribuční soustavy veřejné rozvodné elektrické sítě lze potřebná práva vyvlastnit, což vyplývá z ust. § 25 odst. 3 písm. e) a odst. 4 energetického zákona, což ostatně odvolatel nezpochybnil.

Další podmínkou vyvlastnění je skutečnost, že na vyvlastnění je veřejný zájem (ust. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění). K tomu je třeba obecně uvést, že ust. § 2 odst. 2 písm. a) a dále ust. § 3 odst. 2 energetického zákona stanoví, že distribuce elektřiny probíhá ve veřejném zájmu, kdy s tím koresponduje to, že předmětné elektrické vedení bylo, co do nutnosti (objektivní potřebnosti) provedení vedení, trasy vedení, jeho kapacity apod. prověřeno územním rozhodnutím o umístění stavby ze dne 17.2.2010, které je v právní moci ode dne 31.3.2010. Tyto skutečnosti odvolatel v podaném odvolání nerozporoval, kdy je třeba dále uvést, že odvolatel byl účastníkem územního řízení (je uveden v územního rozhodnutí mezi účastníky tohoto řízení) a proti tomuto rozhodnutí se neodvolal a je tak tímto rozhodnutím vázán dle ust. § 73 odst. 2 správního řádu.

Další podmínkou vyvlastnění je skutečnost, že účel vyvlastnění, pro který má být vyvlastnění provedeno a který spočívá ve změně využití území, popř. v umístění stavby, je v souladu s cíli a úkoly územního plánování (ust. § 3 odst. 2 zákona o vyvlastnění). Odvolací orgán k tomu uvádí, že dospěl k závěru, že i tato podmínka je splněna, o čemž svědčí pravomocné územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 17.2.2010, které je v právní moci ode dne 31.3.2010, ostatně ani tuto skutečnost odvolatel v odvolání nerozporoval.

V případě podmínky vyvlastění spočívající v tom, že vyvlastnění lze provést jen v nezbytném rozsahu k dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem (ust. § 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění), odvolací orgán uvádí, že ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že i tato podmínka je splněna. Na předmětnou stavbu, jak je již výše uvedeno, bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 17.2.2010, které je v právní moci ode dne 31.3.2010, kdy tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o všech územně technických otázkách spojených s předmětnou stavbou (např. stanovení vlastní trasy vedení, jeho kapacity apod.).

Pokud jde o podmínku vyvlastnění spočívající v tom, že veřejný zájem na vyvlastnění musí být prokázán ve vyvlastňovacím řízení (ust. § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění), odvolací orgán uvádí, že dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad v jím provedeném řízení prokázal, že veřejný zájem na vyvlastnění v rozsahu dle rozhodnutí ze dne 9.10.2012 je dán. Proto odvolací orgán dospěl k závěru, že i tato podmínka vyvlastění byla splněna.

Jak je již výše uvedeno, provozování distribuce elektřiny probíhá ve veřejném zájmu, kdy ohledně předmětné konkrétní energetické stavby (na předmětných pozemcích má být vedení el. energie VN 35 kV) bylo rozhodnuto územním rozhodnutím ze dne 17.2.2010, které je v právní moci ode dne 31.3.2010.

Je třeba zdůraznit, že v tomto případě jde o obnovu vedení (výměna sloupů v trase vedení a posílení její kapacity – místo jednoduchého vedení bude dvojité). V případě obnovy vedení je třeba dodat,

že je to záležitost, ke které časem musí dojít u každého el. vedení (byť intervaly obnovy vedení mohou být řádově v celých desetiletích), a proto tomu nelze bránit, má-li být zachována dodávka energie v distribuční síti na potřebné úrovni, za což odpovídá provozovatel distribuční sítě. Předně platí také i skutečnost, že obnova vedení, pokud je nutné provedení, nesmí být ani oddalována, jinak hrozí poruchy v dodávce el. energie, nehledě na možné ohrožení bezpečnosti vlastního vedení (ohrožení statiky stožárů apod.), které rovněž nelze ve veřejném zájmu připustit. Dále je třeba uvést, že v daném případě jde o obnovu vedení ve stávající trase, tak že nejde o zatížení území novým vedením jako např. u území, kde se má teprve umístit nová trasa vedení, která v něm nikdy nebyla apod. Proto je nutné ve veřejném zájmu využívat stávající trasy vedení, které již v daném území jsou. K obnově vedení je potřebné dodat, že se v podstatě jedná o formu údržby vedení, kdy je třeba v této souvislosti zdůraznit, že povinnost udržovat liniovou stavbu v řádném technickém stavu je povinností každého vlastníka každé stavby (viz ust. § 154 odst. 1 písm. a) stavebního zákona), a proto v žádném případě nelze bránit vlastníkovi el. vedení ve splnění této povinnosti, kterou mu ukládá stavební zákon. Veřejný zájem na provedení energetického díla je dán i povinností distributora el. energie zajišťovat zásobování energií spotřebitele (veřejnost) v potřebné kvalitě, kterou musí být pokryta poptávka spotřebitelů. S tím koresponduje záměr na zřízení dvojitého vedení el. energie na místo stávajícího jednoduchého vedení. Provedení el. vedení dle návrhu řešení se posílí jeho schopnost dodávat el. energii i zajištění stability vlastní dodávky el. energie do průmyslové zóny v Liberec – Doubí. V daném případě je veřejný zájem dán i potřebou zachování dodávek el. energie do této zóny, která již dlouhá léta (dejme tomu 15 let) koncentruje v souladu s územním plánem výrobní kapacity u daném území, bez ohledu na to, zda jde o nové výroby či přemisťování výroby z centra Liberce, většinou z ploch bývalých výrobních podniků (továren) uvnitř hustě obydlené zástavby s handicapem ohrožení povodněmi z Lužické Nisy, Černé Nisy, Harcovského potoka apod. s tou poznámkou, že jediným velkým podnikem v období 1945 – 1990 vybudouvaným v Liberci na „zelené louce" byl Plastimat (dnes Peguform, a.s., v Liberci – Hanychově). Cílené změny v území v podobě vytváření průmyslových zón a s tím potřeba zajištění potřebné infrastruktury včetně dodávek el. energie sledovaly i řadu dalších cílů, např. vymístění silniční dopravy spojené s průmyslovou výrobou mimo zastavěné území města, dále snížení negativní zátěže osídleného městského území a dopady v něm, kdysi umístěné tovární výroby a pod. Jedním z cílů budování průmyslových zón bylo zcela jistě i vytváření pracovních míst a pod. Ke stabilitě a funkčnosti průmyslové zóny přispěje rovněž nové el. vedení, pro které bylo provedeno toto vyvlastnění, a jehož potřeba v území je stále aktuální. Tolik stručný souhrn veřejných zájmů ve prospěch vyvlastnění. Pokud jde o vyvlastňovaného, odvolací orgán uvádí, že dospěl k závěru, že v jeho případě veřejný zájem na ochraně jeho práv nepřevyšuje veřejný zájem na provedení energetické stavby. Oba pozemky odvolatele jsou v kultuře trvalý travní porost a v kultuře orná (zemědělský půdní fond), kdy povaha těchto pozemků jednoznačně nijak nebrání provedení stavby na nich a nemůže dojít k tomu, že by byla omezena jejich dosavadní funkčnost (ztratily povahu možnosti zemědělské výroby a možnost jejich obdělávání) a pod., což odvolatel ve svém odvolání nenamítá.

Další podmínky vyvlastnění ve vztahu k odvolateli obsahuje ust. § 5 zákona o vyvlastnění. Jde o podmínky, kterými je preferována dohoda s vyvlastňovanou osobou v podobě obligatorní nabídkové povinnosti vůči vyvlastňované osobě a okolností, za jejichž splnění nastupuje právní domněnka, že dohoda nebyla splněna. V návaznosti na to pak lze provést vyvlastnění. K tomu lze dodat, že nedodržení těchto postupů odvolatel v odvolání nenamítal. Odvolatel sice poukazoval, že vyvlastnitel na nabídku dohody nepřistoupil, avšak tato otázka není předmětem zkoumání ve vyvlastňovacím řízení, ve vyvlastňovací řízení se zkoumá pouze, zda byla řádně splněna povinnost nabídky dohody, nikoliv hodnocení souhlasu či nesouhlasu konkrétních osob, což je něco jiného. K tomu odvolací orgán dále uvádí, že ze spisu vyplynulo, že na nabídky vyvlastnitele odvolatel

Krajský úřad Libereckého kraje
U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: + 420 485 226 452 • fax: + 420 485 226 459
e-mail: oupsr@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508 • DIČ: CZ70891508
Datová schránka: c5kbvkw

nereagoval v tom smyslu, že by nabídku přijal a tím byly splněny zákonem stanovené podmínky pro provedení vyvlastnění.

Další problematikou spojenou s vyvlastněním je otázka náhrady - viz ust. § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění, která je podrobněji upravena v ust. § 10 - § 14 zákona o vyvlastění. Jak je již výše uvedeno, zákon preferuje dohodu mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovaným. Pokud k ní nedojde, pak platí, že se vyvlastňovatel může obrátit na vyvlastňovací úřad, aby jako orgán veřejné moci rozhodl o vyvlastnění a dále i o náhradě za vyvlastnění. K objektivnímu posouzení náhrady za vyvlastnění se použije zák.č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku ve znění pozdějších předpisů. Přítomnost zákona o oceňování majetku je nesporně důležitá nejen pro objektivizaci výše náhrady, ale i pro transparentnost vyvlastnění, protože obecně nelze připustit, aby výsledná částka náhrady byla výsledkem byť i skryté korupce, popř. na opačné straně vydírání a byla tak ve zjevném rozporu s pravidly občanského soužití a dobrými mravy.

V návaznosti na obecný oceňovací předpis dále platí, že pro individuální posouzení ceny konkrétního majetku musí být podkladem pro vyvlastění (ust. § 50 správního řádu) znalecký posudek, který v tomto případě byl předložen.

Tímto znaleckým posudkem byl znalecký posudek č. 2701/105/2011 (E) datovaný dne 25.10.2011, který vypracoval Ing. Luděk Stejskal, soudní znalec v oboru stavebnictví, ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí. Tímto posudkem bylo oceněno věcné břemeno na obou pozemcích v jejich částech vyměřených geometrickým plánem č. 1802-262/2010.

Odvolací orgán ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k závěru, že předložený znalecký posudek je řádným a plně použitelným podkladem pro stanovení výše náhrady za vyvlastnění, na základě kterého bylo možné rozhodnout o náhradě za vyvlastnění. K tomu lze dále uvést, že v tomto posudku byla vysvětlena metodika ocenění věcného břemene, jakož i provedeno vlastní ocenění věcného břemene. Odvolací orgán dospěl k závěru, že stanovení ceny bylo provedeno v intencích zákona o vyvlastění a to takovým způsobem, na základě kterého mohla být náhrada stanovena, jak to stanoví ust. § 10 zákona o vyvlastnění.

Proto bylo na místě, že vyvlastňovací úřad stanovil konkrétní výši náhrady v souladu se znaleckým posudkem a na jeho základě, kdy odvolací orgán se s postupem vyvlastňovacího úřadu, jakož i jeho závěry ohledně konkrétní výše náhrady ztotožnil. K tomu lze dále dodat, že odvolatel v odolání nezpochybnil stanovení výše náhrady (např. výpočet konkrétní ceny apod.), odvolatel se v odvolání domáhal zcela jiné metodiky stanovení náhrady ve vazbě na to, že podle něho měl být stanoven jiný rozsah vyvlastnění, čemuž by samozřejmě odpovídala i jiná výše náhrady.

Úplným závěrem odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací orgán uvádí, že se nemohl zabývat nesouhlasem odvolatele s vyvlastněním jako takovým (ten je uveden v odvolání – písemnost ze dne 20.10.2012), protože při ústním jednání konaném dne 9.2.2012 takový nesouhlas nebyl ze strany odvolatele (přesněji jeho zástupce) vznesen a nebyl vznesen ani v písemnosti odvolatele, ze dne 23.2.2012, jejíž vydání bylo avizováno na jednání konaném dne 9.2.2012. Obecně platí, že námitky ohledně vyvlastnění mohou být podány (vzneseny) nejpozději na ústním jednání, na což byl odvolatel (jeho zástupce) upozorněn – viz protokol ze dne 9.2.2912. Nesouhlas s vyvlastněním jako takový, který byl vznesen v rámci odvolání, nebyl vznesen jak dne 9.2.2012, tak ani v písemnosti odvolatele ze dne 23.4.2012, a proto se jím odvolací orgán nezabýval.

Na základě těchto skutečností bylo rozhodnuto, jak je výše uvedeno.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (ust. § 91 odst. 1 správního řádu).

[redacted]

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Na vědomí:

- Magistrát města Liberec, odbor stavební úřad, 460 59 Liberec (vyvlastňovací úřad)
- Katastrální úřad pro Liberecký kraj, katatstrální pracoviště Liberec
- vlastní 3 x

Krajský úřad Libereckého kraje
U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: + 420 485 226 452 • fax: + 420 485 226 459
e-mail: oupsr@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508 • DIČ: CZ70891508
Datová schránka: c5kbvkw